

SFS 2003:1206

Utkom från trycket
den 30 december 2003

Lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229);

utfärdad den 18 december 2003.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)

dels att 15 kap. 10 §, 39 kap. 26 §, 42 kap. 29 § samt 47 kap. 5, 5 a och 7–9 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 47 kap. 5 b §, av följande lydelse.

15 kap.

10 § Har en näringsfastighet del i en annan svensk samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, behöver fastighetens andel av samfällighetens intäkter och kostnader inte tas upp, om intäkterna med mindre än 600 kronor överstiger de utgifter som omedelbart skall dras av som kostnad.

Första stycket gäller inte kapitalvinster och kapitalförluster.

39 kap.

26 § Om privatbostadsföretagets fastighet har del i en annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, skall fastighetens andel av inkomster och utgifter i samfällighetens verksamhet tas upp respektive dras av hos privatbostadsföretaget. Dessa inkomster och utgifter skall dock tas upp eller dras av bara om det är fråga om

1. sådana inkomster och utgifter som avses i 25 §,

2. avkastning av kapital och bara till den del avkastningen överstiger 600 kronor, eller

3. kapitalvinster och kapitalförluster.

Om samfälligheten är en särskild taxeringsenhet, skall fastighetens andel av samfällighetens taxeringsvärde räknas in i underlaget för inkomstberäkningen enligt 25 § första stycket 1.

42 kap.

29 § Om en privatbostadsfastighet har del i en annan svensk samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket, skall den del av fastighetens

¹ Prop. 2003/04:19, bet. 2003/04:SkU11, rskr. 2003/04:119.

andel av samfällighetens inkomster som är avkastning av kapital och som överstiger 600 kronor tas upp.

För fastighetens andel av samfällighetens statliga räntebidrag och tomt-rättsavgälder gäller bestämmelserna i 26 och 27 §§.

I fråga om fastighetens andel i samfällighetens kapitalvinster och kapital-förluster tillämpas vad som skulle ha gällt för fastighetsägaren vid en avytt-ring.

47 kap.

5 §² Med ersättningsbostad avses en tillgång i Sverige som vid förvärvet är

1. småhus med mark som är småhusenhet,
2. småhus på annans mark,
3. småhus som är inrättat till bostad åt en eller två familjer med tillhö-rande tomtmark på lantbruksenhet,
4. tomt om där uppförs ett småhus som avses i 1 eller 3, eller
5. bostad i ett privatbostadsföretag.

5 a §³ Som ersättningsbostad räknas inte en bostad som förvärvas tidigare än året före eller senare än året efter det år då ursprungsbostaden avyttras.

En fastighet som förvärvas tidigare än året före det år då ursprungsbosta-den avyttras räknas dock som ersättningsbostad om den skattskyldige utför en ny-, till- eller ombyggnad på fastigheten under tiden mellan den 1 januari året före det år då ursprungsbostaden avyttras och den 2 maj andra året efter avyttringen. Fastigheten skall i sådana fall anses förvärvad den 1 januari året före det år då ursprungsbostaden avyttras.

5 b § Vid tillämpning av 5 § 5 skall en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § för att vara ett privatbostadsföretag jämföras med ett sådant företag, om

1. företaget tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av företaget, och
2. den förvärvade bostaden är belägen i en fastighet som ägs av företaget, och
 - fastighetsskatt enligt bestämmelserna i 3 § andra stycket lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt inte skall tas ut på fastighetens bostadsdel, eller
 - byggnaden på fastigheten ännu inte åsatts värdeår.

7 § Om den skattskyldige förvärvar en ersättningsbostad före utgången av det år då han avyttrar ursprungsbostaden och bosätter sig där senast den 2 maj året därefter, beräknas uppskovsavrdraget på följande sätt.

Om ersättningen för ersättningsbostaden är minst lika stor som ersätt-ningen för ursprungsbostaden, motsvarar uppskovsavrdraget den del av kapi-talvinsten som tas upp.

Om ersättningen för ersättningsbostaden understiger ersättningen för ur-sprungsbostaden, motsvarar uppskovsavrdraget så stor del av den del av ka-

² Senaste lydelse 2001:1221.

³ Senaste lydelse 2001:1221.

pitalvinsten som tas upp som ersättningen för ersättningsbostaden utgör av ersättningen för ursprungsbostaden. Avdraget skall alltså beräknas enligt följande formel:

den del av kapitalvinsten som tas upp x $\frac{\text{ersättningen för ersättningsbostaden}}{\text{ersättningen för ursprungsbostaden}}$

Om ersättningsbostaden är en fastighet och om den skattskyldige har haft eller avser att ha utgifter för ny-, till- eller ombyggnad av ersättningsbostaden under tiden mellan den 2 maj året efter det år då han avyttrade ursprungsbostaden och den 2 maj andra året efter avyttringen, motsvarar uppskovsavdraget den del av kapitalvinsten som tas upp, om den skattskyldige begär det.

8 § Om den skattskyldige inte förvärvar en ersättningsbostad före utgången av det år då han avyttrar ursprungsbostaden eller inte bosätter sig på en ersättningsbostad senast den 2 maj året därefter, motsvarar uppskovsavdraget den del av kapitalvinsten som tas upp.

9 § Om ett uppskovsavdrag har gjorts enligt 7 § fjärde stycket eller 8 §, skall avdraget återföras nästa år.

Om den skattskyldige senast året efter det år då han avyttrade ursprungsbostaden förvärvar en ersättningsbostad och bosätter sig där senast den 2 maj andra året efter avyttringen, gäller dock följande.

Om ersättningen för ersättningsbostaden är minst lika stor som ersättningen för ursprungsbostaden, skall ingen del av uppskovsavdraget återföras.

Om ersättningen för ersättningsbostaden understiger ersättningen för ursprungsbostaden, skall uppskovsavdraget återföras sedan det minskats med så stor del av detta som ersättningen för ersättningsbostaden utgör av ersättningen för ursprungsbostaden. Avdraget skall alltså återföras med ett belopp som beräknas enligt följande formel:

uppskovsavdraget – uppskovsavdraget x $\frac{\text{ersättningen för ersättningsbostaden}}{\text{ersättningen för ursprungsbostaden}}$

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
2. De nya föreskrifterna i 15 kap. 10 §, 39 kap. 26 § och 42 kap. 29 § tillämpas första gången vid 2005 års taxering.
3. De nya föreskrifterna i 47 kap. 5, 5 a, 5 b och 7–9 §§ tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Hases Per Sjöblom
(Finansdepartementet)

